บทที่ 7
การเยียวยาทางการค้า

ส่วนที่ 1: มาตรการปกป้องทั่วไป

ข้อ 7.1: มาตรการปกป้องทั่วไป

1. ภาคีแต่ละฝ่ายคงไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 19 ของแกตต์ 1994 (การดำเนินการฉุกเฉินต่อการนำเข้าสินค้าใดชนิดหนึ่ง) และความตกลงว่าด้วยการปกป้อง ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ความตกลงว่าด้วยการปกป้อง”) และบทบัญญัติอื่นใดที่เกี่ยวข้องในความตกลงดับบลิว ที โอ

2. เว้นแต่จะระบุไว้ในวรรค 3 ไม่มีบทบัญญัติใดของความตกลงนี้ รวมถึงบทที่ 15 (การระงับข้อพิพาท) ที่จะถูกตีความว่าเป็นการกำหนดสิทธิหรือพันธกรณีใด ๆ ต่อภาคีเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อ 19 ของแกตต์ 1994 (การดำเนินการฉุกเฉินต่อการนำเข้าสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง) และความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

3. สำหรับสินค้าชนิดเดียวกัน ณ ช่วงเวลาเดียวกัน ไม่มีภาคีใดอาจใช้

(เอ) มาตรการปกป้องสองฝ่าย

(บี) มาตรการภายใต้ข้อ 19 ของแกตต์ 1994 (การดำเนินการฉุกเฉินต่อการนำเข้าสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง) และความตกลงว่าด้วยการปกป้อง และ

(ซี) มาตรการภายใต้ข้อ 5 (บทบัญญัติว่าด้วยการปกป้องพิเศษ) ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร

ข้อ 7.2: หน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ หน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจ คือ

(เอ) ในกรณีของเปรู สถาบันเพื่อการป้องกันการแข่งขันและการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ (อินสติตูโต นาซิโอนัล เด เดเฟนซ่า เด ลา คอมเปเตนเซีย อี เด ลา โปรเต็กซิออน เด ลา โปรปิเอดัด อินเตเลคตวล - อินเดโกปิ) หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว และ

(บี) ในกรณีของไทย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว

ส่วนที่ 2 มาตรการปกป้องสองฝ่าย

ข้อ 7.3: คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้

หน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจ หมายถึง

(เอ) ในกรณีของเปรู กระทรวงการค้าต่างประเทศและการท่องเที่ยว (มินิสเตริโอ เด โกเมร์ซิโอ เอ็กซ์เตริออร์ อี ตูริสโม - มินเซตูร์) หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว และ

(บี) ในกรณีของไทย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว

อุตสาหกรรมภายใน หมายถึง ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่นำเข้า กลุ่มผู้ผลิตของสินค้าที่เหมือนกันหรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรงกับสินค้านำเข้าที่ดำเนินการในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่ง หรือผู้ผลิตที่มีการผลิตรวมของสินค้าที่เหมือนกันหรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรง เป็นสัดส่วนที่สำคัญของการผลิตสินค้าดังกล่าวภายในประเทศทั้งหมด

มาตรการชั่วคราว หมายถึง มาตรการปกป้องชั่วคราวที่อธิบายไว้ในข้อ 7.7 (มาตรการปกป้องชั่วคราว)

มาตรการปกป้อง หมายถึง มาตรการปกป้องในระยะเวลาปรับตัวตามที่อธิบายไว้ในข้อ 7.4 (การใช้มาตรการปกป้องในระยะเวลาปรับตัว)

ความเสียหายอย่างร้ายแรง หมายถึง ความเสื่อมถอยโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นต่อสถานภาพของอุตสาหกรรมภายใน

การคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง หมายถึง ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ใกล้จะเกิดขึ้นอย่างชัดแจ้งบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและมิใช่เพียงการกล่าวอ้าง การคาดการณ์หรือความเป็นไปได้ที่ยากจะเกิด และ

ระยะเวลาปรับตัว หมายถึง ระยะเวลาเจ็ดปี เริ่มจากวันเริ่มต้นการลดภาษีของแต่ละผลิตภัณฑ์ภายใต้ความตกลงนี้ ยกเว้นการยกเลิกภาษีสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ถูกดำเนินการนั้นมีระยะเวลานานกว่า ซึ่งในกรณีดังกล่าวระยะเวลาปรับตัวจะต้องเป็นระยะเวลาของการทยอยยกเลิกภาษีของผลิตภัณฑ์นั้น

ข้อ 7.4: การใช้มาตรการปกป้องในระยะเวลาปรับตัว

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจใช้มาตรการที่อธิบายไว้ในวรรค 2 ได้เฉพาะในช่วงระยะเวลาการปรับตัวเท่านั้น หากสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่งถูกนำเข้ามายังดินแดนของภาคีฝ่ายแรกในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นโดยชัดแจ้งหรือโดยเปรียบเทียบกับการผลิตภายใน อันเป็นผลมาจากการลดหรือยกเลิกอากรศุลกากรตามความตกลงฉบับนี้ หรือผลจากพัฒนาการที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ ประกอบกับการมีอยู่ของสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงนี้ และภายใต้เงื่อนไขเช่นว่านั้นก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงอย่างมีนัยสำคัญหรือคุกคามว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าที่เหมือนกันหรือเป็นสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรง

2. หากเข้าเงื่อนไขในวรรค 1 ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจใช้มาตรการปกป้องในขอบเขตที่น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือการคุกคามดังกล่าว และเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปรับตัว ซึ่งประกอบไปด้วย

(เอ) การระงับการลดเพิ่มเติมของอัตราอากรศุลกากรใด ๆ ที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงนี้ต่อสินค้านับจากวันที่มีการใช้มาตรการปกป้อง หรือ

(บี) การเพิ่มขึ้นอัตราอากรศุลกากรต่อสินค้าในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าระหว่าง

(หนึ่ง) อัตราอากรศุลกากรสำหรับสินค้าดังกล่าวที่เรียกเก็บจริงจากประเทศที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (เอ็ม เอฟ เอ็น) ที่มีผล ณ วันที่มีการใช้มาตรการปกป้อง หรือ

(สอง) อัตราภาษีพื้นฐานสำหรับสินค้านั้น ตามที่กำหนดในตารางของภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี)

ข้อ 7.5: ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในระยะเวลาปรับตัว

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจใช้มาตรการปกป้อง

(เอ) ในช่วงเวลาที่มีความจำเป็นต่อการป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายร้ายแรง และอำนวยความสะดวกต่อการปรับตัวเท่านั้น และ

(บี) ในระยะแรกเป็นเวลาไม่เกินสองปี ยกเว้นระยะเวลาของมาตรการปกป้องอาจถูกขยายได้ไม่เกินหนึ่งปี โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของบทนี้ รวมถึงกระบวนการที่ระบุไว้ในข้อ 7.6 (กระบวนการสืบสวนและข้อกำหนดด้านความโปร่งใส) และการใช้มาตรการปกป้องจะต้องอยู่ในขอบเขตที่น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายอย่าง

ร้ายแรง และอำนวยความสะดวกต่อการปรับตัว และมีหลักฐานว่าอุตสาหกรรมนั้นกำลังปรับตัว

ระยะเวลาทั้งหมดของมาตรการปกป้องรวมถึงการขยายเวลาดังกล่าวจะต้องไม่เกินสามปี โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาของมาตรการหรือคำนึงว่ามีการขอขยายระยะเวลาหรือไม่ มาตรการปกป้องต่อสินค้าจะต้องยุติเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาปรับตัวของสินค้านั้น

2. เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการปรับตัวในสถานการณ์ที่มาตรการปกป้องมีระยะเวลาที่เสนอเกินหนึ่งปี ภาคีที่ใช้มาตรการจะต้องเปิดเสรีตามลำดับเป็นช่วงเวลาที่สม่ำเสมอ ในระหว่างการใช้มาตรการที่กำหนดในวรรค 1

3. ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องไม่ใช้มาตรการปกป้องหรือมาตรการปกป้องชั่วคราวเกินกว่าหนึ่งครั้งกับสินค้าชนิดเดียวกัน จนกว่าจะพ้นระยะเวลาที่เท่ากับระยะเวลาของมาตรการปกป้องครั้งก่อน รวมถึงการขยายใด ๆ นับแต่วันที่สิ้นสุดของมาตรการก่อนหน้า โดยระยะเวลาที่ไม่ใช้มาตรการต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

4. ในการยุติมาตรการปกป้อง ภาคีที่เป็นฝ่ายใช้มาตรการจะต้องใช้อัตราอากรศุลกากรที่ระบุในตารางภาษีศุลกากรของตนในภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี) ณ วันที่ยุติการใช้มาตรการปกป้องเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยมีการใช้มาตรการปกป้อง

ข้อ 7.6: กระบวนการสืบสวนและข้อกำหนดด้านความโปร่งใส

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องใช้หรือขยายระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง เพียงเฉพาะหลังจากมีการสืบสวนโดยหน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจ ตามข้อ 3 (การสืบสวน) และข้อ 4.2 (ซี) (การพิจารณาความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามดังกล่าว) ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง และเพื่อการนี้ ให้ผนวกรวมข้อ 3 (การสืบสวน) และข้อ 4.2 (ซี) (การพิจารณาความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามดังกล่าว) อยู่ในและให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

2. ในการสืบสวนซึ่งอธิบายไว้ในวรรค 1 ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องทำตามหลักเกณฑ์ที่ระบุในข้อ 4.2 (เอ) และ (บี) (การพิจารณาความเสียหายร้ายแรงหรือการคุกคามดังกล่าว) ภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง และเพื่อการนี้ ให้บทบัญญัติดังกล่าวผนวกรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

3. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจของตนทำการสืบสวนนั้นให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี จากวันที่ริเริ่มการสืบสวนของตน

ข้อ 7.7: มาตรการปกป้องชั่วคราว

1. ในสถานการณ์ที่วิกฤต ซึ่งความล่าช้าจะก่อให้เกิดความเสียหายที่ยากต่อการแก้ไข ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวตามการพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นว่า มีหลักฐานที่ชัดแจ้งว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการลดหรือยกเลิกอากรตามความตกลงนี้ หรือผลจากพัฒนาการที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ประกอบกับการมีอยู่ของสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงนี้ ได้ก่อให้เกิดหรือคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน

2. ระยะเวลาของมาตรการชั่วคราวดังกล่าวจะต้องไม่เกิน 180 วัน ซึ่งในระหว่างนั้น จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่เกี่ยวเนื่องกันของข้อ 7.4 (การใช้มาตรการปกป้องในระยะเวลาปรับตัว) ข้อ 7.5 (ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในระยะเวลาปรับตัว) และข้อ 7.6 (กระบวนการสืบสวนและข้อกำหนดด้านความโปร่งใส)

3. ให้นับระยะเวลาของมาตรการชั่วคราวดังกล่าวใด ๆ เป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาของมาตรการปกป้องที่กำหนดในข้อ 7.5.1 (ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในระยะเวลาปรับตัว)

4. อากรศุลกากรเพิ่มเติมใด ๆ หรือหลักประกันที่เรียกเก็บอันเป็นผลมาจากการบังคับใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องได้รับการคืนหรือปลดปล่อยโดยพลัน แล้วแต่กรณี หากการสืบสวนที่อ้างถึงในข้อ 7.6 (กระบวนการสืบสวนและข้อกำหนดด้านความโปร่งใส) ไม่ได้ชี้ชัดว่า การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้ก่อให้เกิดหรือคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน

ข้อ 7.8: การแจ้งและการหารือ

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องแจ้งต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรโดยพลัน เกี่ยวกับ

   (เอ) การริเริ่มการสืบสวนภายใต้ข้อ 7.6 (กระบวนการสืบสวนและข้อกำหนดด้านความโปร่งใส)

   (บี) ผลการพิจารณาเกี่ยวกับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือการคุกคามในเรื่องนั้นที่เกิดจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการลดหรือยกเลิกอากรศุลกากรของสินค้าตามความตกลงนี้ หรือเป็นผลจากพัฒนาการที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ประกอบกับการมีอยู่ของสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงนี้

   (ซี) การใช้มาตรการปกป้องชั่วคราว

   (ดี) การตัดสินใจที่จะใช้หรือขยายระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง และ

   (อี) ตารางเวลาของการเปิดเสรีของมาตรการตามลำดับ หากมี

2. ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องจัดให้มีสำเนารายงานของหน่วยงานผู้มีอำนาจของตนฉบับที่เปิดเผยต่อสาธารณะ ให้แก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ตามที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อ 7.6 (กระบวนการสืบสวนและข้อกำหนดด้านความโปร่งใส) โดยทันทีที่มีรายงานดังกล่าวแล้ว ภาคีที่เป็นฝ่ายขยายระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง จะต้องแสดงหลักฐานว่าอุตสาหกรรมภายในที่เกี่ยวข้องกำลังปรับตัว ในรายงานฉบับสาธารณะของตน

3. เมื่อมีการร้องขอของภาคีฝ่ายหนึ่งที่สินค้าอยู่ในขั้นตอนปกป้อง หรือมาตรการปกป้องภายใต้ส่วนนี้ ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเข้าสู่การหารือกับภาคีผู้ร้องขอเพื่อทบทวนการแจ้งภายใต้วรรค 1 หรือประกาศหรือรายงานที่เป็นสาธารณะใดๆ ที่หน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจได้จัดทำขึ้นเกี่ยวกับขั้นตอนหรือมาตรการดังกล่าว

4. ในกรณีที่ภาคีฝ่ายหนึ่งใช้มาตรการชั่วคราวที่อ้างถึงในข้อ 7.7 (มาตรการปกป้องชั่วคราว) เมื่อมีการร้องขอของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องริเริ่มการหารือโดยทันทีหลังจากการใช้มาตรการดังกล่าว

5. บทบัญญัติเรื่องการแจ้งในบทนี้ไม่ถือเป็นการกำหนดให้ภาคีฝ่ายหนึ่งต้องเปิดเผยข้อมูลลับ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อการบังคับใช้กฎหมาย หรือมิฉะนั้นจะเป็นการขัดต่อประโยชน์สาธารณะหรือจะเป็นการเสื่อมสิทธิต่อประโยชน์ที่ชอบธรรมทางพาณิชย์ของวิสาหกิจเฉพาะราย

6. ในระหว่างการสืบสวนการปกป้องใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับคู่ภาคี คู่ภาคีตกลงที่จะแลกเปลี่ยนหนังสือแจ้งทั้งหมดระหว่างกันเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ 7.9: การชดเชย

1. ภาคีฝ่ายหนึ่งที่เป็นฝ่ายขยายระยะเวลามาตรการปกป้องออกไปเกินกว่าสองปี จะต้องจัดให้มีการชดเชยต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นการเปิดเสรีการค้าที่ได้ตกลงร่วมกันในรูปแบบของการลดหย่อนที่เท่าเทียมกันในสาระสำคัญในระหว่างช่วงการขยายระยะเวลาของมาตรานั้นเกินกว่าสองปีที่กล่าวถึงข้างต้น โดยหารือกับภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยการหารือดังกล่าวจะต้องเริ่มขึ้นภายใน 30 วัน จากวันที่มีคำตัดสินขยายมาตรการดังกล่าวและจะต้องเกิดขึ้นก่อนการขยายมาตรการนั้น

2. หากคู่ภาคีไม่สามารถบรรลุข้อตกลงเรื่องการชดเชยภายในระยะเวลา 30 วัน หลังจากที่การหารือได้เริ่มขึ้น ภาคีผู้ส่งออกอาจระงับการให้การลดหย่อนที่เท่าเทียมกันในสาระสำคัญต่อการค้าของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่เป็นฝ่ายขยายระยะเวลามาตรการปกป้อง

3. ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องแจ้งภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นภาษาอังกฤษ อย่างน้อย 30 วัน ก่อนระงับการให้การลดหย่อนภายใต้วรรค 2

4. พันธกรณีในการให้การชดเชยภายใต้วรรค 1 และสิทธิในการระงับการให้การลดหย่อนที่เท่าเทียมกันในสาระสำคัญภายใต้วรรค 2 จะต้องยุติในวันที่ยุติการใช้มาตรการปกป้อง

ส่วนที่ 3: มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน

ข้อ 7.10: มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน

1. ภาคีแต่ละฝ่ายคงไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยการใช้อากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรตอบโต้การอุดหนุน

2. ระหว่างการสืบสวนอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรตอบโต้การอุดหนุนใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคู่ภาคี คู่ภาคีตกลงที่จะแลกเปลี่ยนหนังสือแจ้งทั้งหมด และแบบสอบถามของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิต ที่มีการแปลเป็นภาษาอังกฤษ

3. เมื่อหน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจดำเนินการสืบสวนมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดหรือมาตรการตอบโต้การอุดหนุนกับการนำเข้าจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจของภาคีนั้นจะต้องแจ้งภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงการเริ่มต้นกระบวนสืบสวนดังกล่าว พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาแบบสอบถามของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต และรายชื่อของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตหลักที่ทราบอยู่แล้ว โดยแยกต่างหากจากการแจ้งที่ดำเนินการโดยตรงต่อผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้ หน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจ คือ

   (เอ) ในกรณีของเปรู สถาบันเพื่อการป้องกันการแข่งขันและการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ (อินสติตูโต นาซิโอนัล เด เดเฟนซ่า เด ลา คอมเปเตนเซีย อี เด ลา โปรเต็กซิออน เด ลา โปรปิเอดัด อินเตเลคตวล - อินเดโกปิ) หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว และ

   (บี) ในกรณีของไทย กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว

ส่วนที่ 4: กลไกความร่วมมือด้านการเยียวยาทางการค้า

ข้อ 7.11: กลไกความร่วมมือด้านการเยียวยาทางการค้า

1. คู่ภาคีอาจจัดตั้งกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานสืบสวนผู้มีอำนาจของภาคีแต่ละฝ่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับความเข้าใจในกฎหมาย การใช้ และ นโยบายการค้าในแง่มุมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเยียวยาทางการค้าโดยทั่วไป ซึ่งรวมถึงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน และประเด็นปกป้อง

2. คู่ภาคีอาจดำเนินกิจกรรมความร่วมมือผ่านกลไกความร่วมมือว่าด้วยเรื่องการเยียวยาทางการค้าที่ภาคีเห็นว่าเหมาะสม อาทิ

(เอ) สร้างเสริมองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคีแต่ละฝ่ายต่อกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติด้านการเยียวยาทางการค้าของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

(บี) ปรับปรุงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องการเยียวยาทางการค้ารวมไปถึงการช่วยเหลือทางเทคนิค และ

(ซี) แลกเปลี่ยนข้อมูลที่ไม่เป็นความลับด้านการสืบสวนการเยียวยาทางการค้าที่เกี่ยวกับการนำเข้าจากหรือมีถิ่นกำเนิดสินค้าในประเทศที่สาม นอกเหนือจากคู่ภาคี